

1991.....	735	722	49	673
1992.....	782	722	70	652
1993.....	822	722	91	631
1994.....	854	722	117	605
1995.....	882	241	144	97
1996.....	823	0	173	÷ 173
1997.....	723	0	205	÷ 205
1998.....	627	0	238	÷ 236
1999.....	533	0	272	÷ 272
2000.....	445	0	304	÷ 304

Det bemærkes

- 1) at øvrige udgifter herunder *grundkapital* er forudsat at være af samme omfang som i lovforlaget
- 2) at der er foretaget deflatering af rentesikring og »byfornyelsesafgift«, svarende til udgiftsberegningerne i lovforlaget.

V Det fremgår af ovenstående tabel, at den alternative finansiering først fra 1991 vil være »billigere« end lovforlagets. Herefter er besparelsen stigende. Efter år 2000 vil der fortsat være udgifter til rentesikring af et stærkt faldende omfang i yderligere 13 år, medens der omvendt vil være indtægter ved den alternative model, dog i en noget længere periode.

IV Ved den aktuelle markedsrente på omkring 19,5 pct. vil kurstabt på et 3 pct.s obligationslån være 67 %.

Statens udgifter til dækning heraf vil følge stigende.

Udgifterne kan beregnes således:

	Udgift til dækning af kurstab (tilskud) mio. kr.
1981.....	217
1982.....	326
1983.....	543
1984-1994.....	814
1995.....	271

Rentesikringsudgifterne vil naturligvis stige tilsvarende, men stigningen vil slå langsommere igennem.

Spørgsmål 58:

Ad § 38. Hvor meget skal andelen af erstatningsboliger forøges i almennyttige boligselskaber og kommunale udlejningsejendomme, såfremt private udlejere ikke pålægges at stille erstatningsboliger til rådighed? Og såfremt de kun skal stille hver 5. ledige lejlighed til rådighed?

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne pagina 28, 2. spalte, at genhusningsboligen, såfremt den pågældende husstand har ønske derom, så vidt muligt skal være beliggende i samme boligkvarter.

I en række ældre byer og byområder, hvor byfornyelse forventes gennemført, er kun en mindre del af den eksisterende bebyggelse opført af almennyttige boligselskaber, medens hovedparten er private udlejningsejendomme. I sådanne områder vil en begrænsning af kommunalbestyrelsens adgang til at forlange ledige lejligheder i privat udlejningsbyggeri stillet til rådighed for genhusning vanskeliggøre den opstillede målsætning.

Spørgsmålet kan ikke besvares generelt, idet den ønskede beregning vil afhænge af omfanget af byfornyelsesaktiviteten i kommunen, af fordelingen mellem udlejningsboliger i privat udlejningsbyggeri og almennyttigt byggeri og af flyttehyppigheden.

Det bemærkes, at den i § 38 anførte mulighed for kommunalbestyrelsen til at kræve ledige lejligheder stillet til rådighed er maksimumskrav.

Spørgsmål 59:

Oplysningerne om mangel på arbejdskraft i bygge- og anlægsbranchen bedes uddybet ved en opgørelse på amter, henholdsvis Frederiksberg og Københavns kommune, even-